

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/38170 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 23 februari 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 augustus 2000 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) geweigerd om appellante ambtshalve voortgezet verblijf toe te staan.

Bij besluit van 27 juli 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 februari 2007, verzonden op 27 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 april 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Niet in geschil is dat ingevolge artikel 120 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), gelezen in verbinding met artikel 33e van de Vreemdelingenwet (oud) geen hoger beroep openstaat tegen de uitspraak van 23 februari 2007.

2.2. Appellante betoogt dat er grond is voor de Afdeling om niettemin van het hoger beroep kennis te nemen. Daartoe voert zij aan, dat de uitspraak van de rechtbank niet voldoet aan de eisen van een goede procesorde, nu de rechtbank, omdat zij abusievelijk ervan uitging dat zij niet de hoogste nationale rechterlijke instantie was, geen prejudiciële vragen heeft gesteld, terwijl zij daartoe wel gehouden was, althans dat zij niet heeft gemotiveerd waarom zij die vragen niet heeft gesteld.

2.3. Voor kennisneming van een appel in weerwil van het bepaalde bij artikel 120 van de Vw 2000, gelezen in verbinding met artikel 33e van de Vreemdelingenwet (oud) kan grond bestaan, indien sprake is van ernstige schending van de eisen van een goede procesorde, dan wel van fundamentele rechtsbeginselen, zodanig dat van een eerlijk proces geen sprake is. Hetgeen door appellante is aangevoerd, biedt geen grond voor het oordeel dat daarvan sprake is.

2.4. De Afdeling is kennelijk onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart zich onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en
mr. T.M.A. Claessens en mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Leden, in
tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

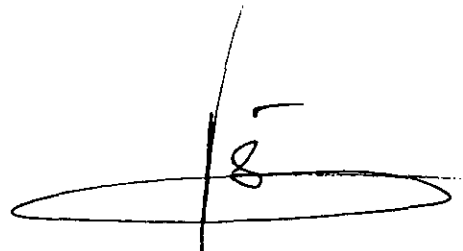
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 augustus 2007

284-473.

Verzonden: 20 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a vertical stroke, and a smaller 'S' or 'e' shape to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 05/38170

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 23 februari 2007

in de zaak van:

geboren op _____ van Turkse nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. E.P.A. Zwart, advocaat te Beverwijk,

tegen:

de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder,
gemachtigde: mr. F. Mountassir, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Bij besluit van 3 augustus 2000 heeft verweerder na ambtshalve toetsing aan eiseres voortgezet verblijf geweigerd. Eiseres heeft hiertegen op 31 augustus 2000 bezwaar gemaakt. Op 25 januari 2001 is namens eiseres verzocht om bij wijze van een voorlopige voorziening te bepalen dat uitzetting achterwege blijft tot dat op het bezwaarschrift is beslist. Bij besluit van 27 april 2001 is het bezwaar ongegrond verklaard. Op 25 mei 2001 heeft eiseres hiertegen beroep ingesteld en verzocht het verzoek om voorlopige voorziening op te vatten als strekkende tot een verbod op uitzetting tot op het beroep is beslist. Bij uitspraak van 12 mei 2004 van deze rechtbank en nevenzittingsplaats, AWB 01/23959, is het beroep ongegrond verklaard en het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen.
- 1.2 Bij besluit van 1 juli 2004 is het bezwaarschrift van 31 augustus 2000 wederom ongegrond verklaard. Tegen dit besluit heeft eiseres op 27 juli 2004 beroep ingesteld en tevens verzocht om bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat de werking van het besluit wordt opgeschort totdat op het beroep is beslist. Bij uitspraak van 24 november 2004 heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank en nevenzittingsplaats, AWB 04/33903, het verzoek om een voorlopige voorziening toegewezen. Bij brief van 17 maart 2005 heeft verweerder het besluit van 1 juli 2004 ingetrokken waarop eiseres het beroep van 27 juli 2004 heeft ingetrokken.
- 1.3 Vervolgens heeft verweerder het bezwaarschrift van 31 augustus 2000 bij besluit van 27 juli 2005 voor de derde maal ongegrond verklaard. Tegen dit besluit heeft eiseres op 25 augustus 2005 beroep ingesteld.
- 1.4 Verweerder heeft op 27 oktober 2006 een verweerschrift ingediend.

- 1.5 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 7 november 2006. Eiseres is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.
2. Overwegingen
- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Ingevolge artikel 6 van besluit 1/80 van de Associatieraad van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de associatie (Besluit 1/80) heeft een Turkse werknemer die tot de legale arbeidsmarkt van een lidstaat behoort:
- na een jaar legale arbeid in die Lid-staat recht op verlenging van zijn arbeidsvergunning bij diezelfde werkgever indien deze werkgelegenheid heeft;
 - na drie jaar legale arbeid en onder voorbehoud van de aan de werknemers uit de Lid-Staten van de Gemeenschap te verlenen voorrang, in die Lid-staat het recht om in hetzelfde beroep bij een werkgever van zijn keuze te reageren op een ander arbeidsaanbod, gedaan onder normale voorwaarden en geregistreerd bij de arbeidshureau's van die Lid-staat;
 - na vier jaar legale arbeid in die Lid-Staat vrije toegang tot iedere arbeid in loondienst te zijner keuze. Voorts voorziet artikel 7 van Besluit 1/80 in rechten voor gezinsleden van tot de legale arbeidsmarkt van een lid-staat behorende Turkse werknemers, die toestemming hebben gekregen om zich bij hem te voegen, en bevat artikel 8 een voortangsregeling voor Turkse werknemers bij de vervulling van vacatures, die worden aangeboden aan werknemers die geen onderdaan zijn van een Lid-staat. Artikel 13 van Besluit 1/80 bepaalt dat de Lid-staten en Turkije geen nieuwe beperkingen mogen invoeren met betrekking tot de toegang tot de werkgelegenheid van werknemers en hun gezinsleden wier verblijf en arbeid op hun onderscheiden grondgebied legaal zijn ("de zogenaamde stand-still bepaling").
- 2.3 De rechtbank betreft bij de beoordeling de volgende feiten. Eiseres is op 1 mei 1998 Nederland binnengekomen. Op 28 mei 1998 heeft zij een verblijfsvergunning regulier met als doel "verblijf bij echtgenoot" aangevraagd. Deze verblijfsvergunning is verleend met ingang van 14 augustus 1998 en laatstelijk verlengd tot 1 maart 2000. Het huwelijk tussen eiseres en de heer is op 13 december 1999 feitelijk verbroken. Verweerder heeft de geldigheidsduur van de aan eiseres verleende verblijfsvergunning na 1 maart 2000 niet verlengd. Eiseres heeft arbeidsovereenkomsten overgelegd, waaruit blijkt dat zij van 4 januari 2000 tot 3 juli 2000 voor bepaalde tijd in dienst was bij en nadien aansluitend bij eerst op basis van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd van 4 juli 2000 tot 3 januari 2001, en vervolgens vanaf 4 januari 2001 voor onbepaalde tijd. Het huwelijk van eiseres en de heer is formeel ontbonden op 19 februari 2001.
- 2.4 Bij uitspraak van 12 mei 2004 van deze rechtbank is onherroepelijk bepaald dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor voortgezet verblijf na verbreking van het huwelijk als bedoeld in artikel 3.51 Vreemdelingenbesluit (Vb) en evenmin voor een verblijfsvergunning vanwege klemmende redenen van humanitaire aard. De rechtbank heeft het beroep gegrond verklaard, omdat uit de motivering van het destijds bestreden besluit niet blijkt dat getoetst was aan het bepaalde in Besluit 1/80.
- 2.5 Verweerder heeft zich - samengevat - op het standpunt gesteld dat eiseres niet heeft aangetoond dat zij gedurende een jaar voorafgaand aan het verlopen van haar verblijfsvergunning legale arbeid heeft verricht in de zin van artikel 6, eerste lid, van het Besluit 1/80. Er is ook geen sprake van "ten minste drie jaar legaal wonen" als bedoeld in artikel 7 van het Besluit 1/80. Eiseres kan niet worden aangemerkt als gezinslid als bedoeld in dit artikel omdat de heer niet beschouwd kan worden als Turkse werknemer. Indien de heer vanwege zijn dubbele nationaliteit toch als zodanig gezien moet worden merkt verweerder op dat eiseres

slechts van 14 augustus 1998 tot 1 maart 2000 rechtmatig verblijf heeft gehad. Het betreft derhalve een periode van minder dan anderhalf jaar. Eiseres kan, gelet op het vorenstaande, geen geslaagd beroep doen op de stand-still bepaling van artikel 13 van het Besluit 1/80. Het beroep op het driejarenbeleid kan volgens verweerder niet slagen omdat eiseres nimmer een rechtsgeldige aanvraag heeft ingediend; zij heeft hiervoor geen leges betaald.

- 2.6 Eiseres heeft ter onderbouwing van haar beroep - samengevat - aangevoerd dat verweerder ten onrechte geen link heeft gelegd tussen nationale regelgeving en artikel 6 van het Besluit 1/80. Welke rechten aan dit besluit kunnen worden ontleend hangt mede af van de relevante nationale wetgeving. In dit verband heeft eiseres ter zitting gewezen op een arrest van het Europese Hof van Justitie van 26 oktober 2006 in de zaak Mede gelet op de lange duur van de procedure, thans vijfenhalf jaar, waarin zij onafgebroken werkzaam is geweest, is eiseres van oordeel dat zij aan het langdurig rechtmatig verblijf in Nederland rechten kan ontleen. Voorts dient de heer als Turkse werknemer in de zin van artikel 7 van het Besluit 1/80 te worden beschouwd. Eiseres dient als gezinslid in de zin van artikel 7 te worden aangemerkt tot de datum waarop het huwelijk formeel is ontbonden en niet tot de datum waarop het huwelijk feitelijk was ontworpen. Eiseres beroept zich hierbij uitdrukkelijk op het discriminatieverbod. Indien een buitenlander is getrouwd met een EU-burger is de datum van formele ontbinding van het huwelijk bepalend voor het recht op voortgezet verblijf, hetzelfde dient te gelden voor een buitenlander die getrouwd is met een Turkse werknemer. Daarnaast is eiseres van mening dat zij in aanmerking komt voor een vergunning op grond van het zogenoemde driejaren beleid. Zij heeft drie jaren voldaan aan de voorwaarden voor voortgezet verblijf. Zij meent zich te herinneren dat zij op 13 december 1999 een aanvraag heeft ingediend. Dat er een aanvraag om voortgezet verblijf is ingediend blijkt ook uit de gedingstukken 2 tot en met 4.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.7 Het besluit 1/80 verleent rechten aan Turkse werknemers die behoren tot de legale arbeidsmarkt. Blijkens de uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 20 september 1990, zaaknummer C 192/89, inzake , is legale arbeid de arbeid die is verricht gedurende een stabiele en niet voorlopige situatie op de arbeidsmarkt. Dit veronderstelt het bestaan van een niet-omstreden verblijfsrecht. Niet in geschil is dat eiseres in de periode van 4 januari 2000 tot en met 1 maart 2000 als Turkse werknemster, op grond van haar verblijfsvergunning voor verblijf bij echtgenoot tot de legale arbeidsmarkt in Nederland behoorde.
- 2.8 In geschil is de vraag of de arbeid die eiseres heeft verricht in de periode dat zij procedureerde over een vergunning tot voortgezet verblijf en deze procedure gedurende bepaalde perioden op basis van het door verweerder daartoe gevoerde beleid, dan wel op basis van een toegewezen voorlopige voorziening in Nederland mocht afwachten, als legale arbeid kan worden aangemerkt. Naar het oordeel van de rechtbank volgt uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie dat het begrip legale arbeid in artikel 6 van het Besluit 1/80 geen betrekking heeft op de situatie van de Turkse werknemer die enkel wegens de beleidsmatige, of door de rechter bepaalde, dan wel van rechtswege schorsende werking van zijn beroep, arbeid is blijven verrichten. Gelet op het voorlopige karakter van die situatie kan de periode gedurende welke eiseres heeft gewerkt na het verlopen van haar verblijfsvergunning op 1 maart 2000 niet worden aangemerkt als een periode waarin eiseres legale arbeid heeft verricht zoals bedoeld in artikel 6 van het Besluit 1/80. Hieruit volgt dat zij niet voor verblijf op grond van artikel 6 van het Besluit 1/80 in aanmerking komt.
- 2.9 Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft geconcludeerd dat eiseres niet kan worden aangemerkt als gezinslid als bedoeld in artikel 7 van het Besluit 1/80 en dat artikel 13 van het Besluit niet van toepassing is. Ingevolge B11/2.3.1 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) kan eiseres geen rechten ontleen aan artikel 7 van het Besluit 1/80 als er verlies optreedt van de afhankelijkke verblijfsstatuut wegens verbreking van de

gezinsband. Nu eiseres sinds 10 december 1999 niet meer feitelijk behoort tot het gezin van haar ex-echtgenoot kan zij geen rechten aan dit artikel ontleen. Artikel 13 van het Besluit 1/80 is niet op eiseres van toepassing. Dit artikel heeft immers betrekking op de toegang tot de werkgelegenheid van werknemers en hun gezinsleden wier verblijf en arbeid op hun onderscheiden grondgebied legaal zijn ("de zogenaamde stand-still bepaling").

2.10 Verweerder heeft ten slotte op goede gronden geoordeeld dat eiseres niet in aanmerking komt voor verblijf op grond van het driejarenbeleid. Dit beleid is op 1 januari 2003 afgeschaft. Aanvragen gedaan in januari 2000 of later kunnen derhalve niet meer op grond van dit bijzondere beleid worden ingewilligd. Niet is gebleken dat eiseres voor 1 januari 2000 een rechtsgeldige aanvraag heeft ingediend.

2.11 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.

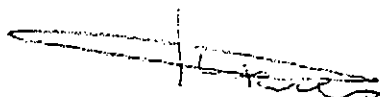
2.12 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

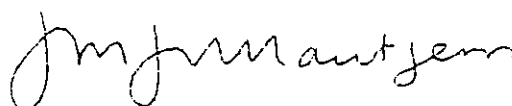
3. Beslissing

De rechtbank:

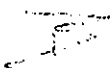
verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.M. Janse van Mantgem, rechter, en op 23 februari 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van L. M. Driessen, griffier.

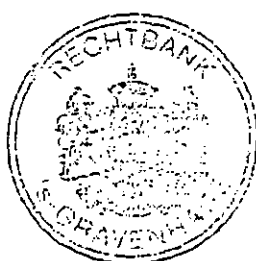

Afschrift verzonden op: 27 FEB. 2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Correspondentieadres
Postbus 592
1940 AN Beverwijk

- PER FAX 070-3651380-
Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Beverwijk, 21 maart 2007

ONS KENMERK:

Inzake : /Staat
Uw kenmerk:

HOGER BEROEP

Geachte heer, mevrouw,

Namens

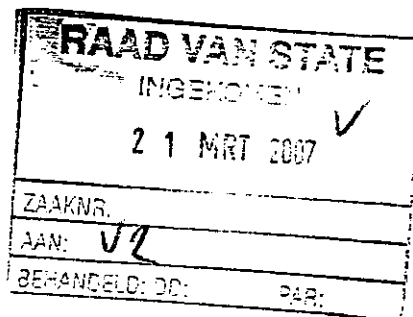
geboren op
verder te noemen appellante,
van Turkse nationaliteit,
en wonende te

dient gemachtigde, Mr E.P.A. Zwart, advocaat praktijk houdend te
Beverwijk aan de van Maasdijkstraat 2, hoger beroep in tegen de
uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage d.d. 27 februari 2007.
Een afschrift van de bestreden uitspraak treft u bijgaand aan
(prod. 1).

Mr C.L. Kranendonk
Mw Mr M. B. Meindersma
Mw Mr E.P.A. Zwart
Mw Mr J.I. Verwest
Mw Mr S. Bekke
Mw Mr M. G. Grooten

Bezoekadres: Van Maasdijkstraat 2
Corr. adres: Postbus 592
1940 AN Beverwijk

Tel. (0251) 25 70 40
Fax. (0251) 24 72 31
E-mail: info@kmedvocaten.nl

1202-A

Gemachtigde verklaart bepaaldelijk door appellante te zijn gevolmachtigd tot het instellen van het onderhavige hoger beroep.

Appellante kan zich met de uitspraak niet verenigen en voert daartoe de volgende grieven aan.

DOORBREKEN APPELVERBOD

Appellante beseft in weerwil van hetgeen in de uitspraak onder het kopje rechtsmiddel staat dat tegen de uitspraak van de rechtbank geen hoger beroep open staat. Appellante is desalniettemin van oordeel dat Uw Afdeling bevoegd is om van het hoger beroep kennis te nemen.

Appellante voert hiertoe het volgende aan.

Doordat de rechtbank er abusievelijk vanuit ging dat er hoger beroep tegen haar uitspraak open staat, heeft de rechtbank in casu als hoogste rechter ten onrechte nagelaten om het Hof van Justitie van de EG te verzoeken om bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over onder meer de uitleg van het begrip legale arbeid als bedoeld in artikel 6 van het Associatiebesluit, althans ten onrechte nagelaten te motiveren waarom de rechtbank het niet noodzakelijk acht om een prejudiciële beslissing te vragen over onder meer de uitleg van het begrip legale arbeid als bedoeld in artikel 6 van het Associatiebesluit.

Door deze gang van zaken is appellante te kort gedaan in haar mogelijkheden om haar belang adequaat in rechte voor te dragen en aldus is de aangevallen uitspraak gedaan met schending van artikel 234 EG en derhalve met ernstige schending van de eisen van goede procesorde.

GRIEF 1

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.8 overwogen dat uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de EG volgt dat het begrip legale arbeid in artikel 6 van het Besluit geen betrekking heeft op de situatie van de Turkse werknemer die enkele wegens de beleidsmatige of door de rechter bepaalde dan wel vanwege de rechtsweg schorsende werking van zijn beroep arbeid is blijven verrichten en dat derhalve de periode gedurende welke eiseres heeft gewerkt na het verlopen van haar verblijfsvergunning op 1 maart 2000 niet meer kan worden aangemerkt als een periode waarin eiseres legale arbeid heeft verricht zoals bedoeld in artikel 6 van het besluit zodat zij niet voor verblijf op grond van artikel 6 in aanmerking komt.

Door aldus te overwegen heeft de rechtbank een onjuiste samenvatting gegeven van de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de EG.

Toelichting:

Door appellante is onder meer aangevoerd dat het Hof van Justitie weliswaar heeft bepaald dat arbeid verricht hangende de beroepsprocedure tegen een afwijzende beslissing niet als legale arbeid in de zin van het Besluit kan worden aangemerkt, voor zover eiser bij het rechterlijk oordeel over die beroepsprocedure niet in het gelijk is gesteld (arrest) en dat arbeid hangende de bezwaarprocedure evenmin legale arbeid is (arrest), maar zich niet over de kwestie heeft uitgelaten als waar het thans overgaat, te weten:

Uit het dossier blijkt dat bij uitspraak van 12 mei 2004 het beroep gegrond is verklaard (abusievelijk staat in rechtsoverweging 1.1. van de bestreden uitspraak ongegrond verklaard), dat op 24 november 2004 de vovo gegrond is verklaard, dat verweerder bij brief van 17 maart 2005 het besluit van 1 juli 2004 heeft ingetrokken en dat eerst met de uitspraak van 27 februari 2007 een einde is gekomen aan het rechtmatig verblijf van appellante. Uit het dossier blijkt voorts dat appellante al die tijd is blijven werken. Appellante heeft onder meer betoogd dat het Hof van Justitie zich nog niet uitgelaten heeft over de kwestie of in een situatie als de onderhavige, waarin het eerste beroep gegrond is verklaard, de beschikking genomen na dit beroep vervolgens vlak voor de behandeling van het tweede beroep ter zitting wordt ingetrokken en de situatie van rechtmatig verblijf al zeer vele jaren duurt en appellante al die jaren met inachtneming van de bestuursrechtelijke voorschriften heeft gewerkt, nog gesproken kan worden van het zich niet bevinden in een stabiele niet-tijdelijke situatie.

GRIEF 2

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.9 dat eisers aan artikel 7 van het Besluit sedert 10 december 1999 geen rechten meer kan ontleen nu zij sedert die datum niet meer behoort tot het gezin van haar ex-echtgenoot.

Door aldus te overwegen heeft de rechtbank een onjuiste uitleg gegeven aan het begrip gezinsleden als bedoeld in artikel 7 van het Besluit.

Door aldus te overwegen is de Rechtbank niet ingegaan op de kwestie of appellante aan artikel 7 van het Besluit een recht op voortgezet verblijf kan ontlenen nu toen het huwelijk nog niet was ontbonden zij gebruik heeft gemaakt van haar recht te reageren op een arbeidsaanbod en daardoor voor de datum van de formele ontbinding in het bezit is geraakt van een arbeidscontract voor onbepaalde tijd. Aldus kleeft aan de uitspraak een motiveringsgebrek.

Toelichting:

Appellante blijft van oordeel dat gelet op het Ayaz arrest van het Hof van Justitie van de EG dat appellante als gezinslid in de zin van artikel 7 van het Besluit heeft te gelden tot de datum waarop het huwelijk formeel ontbonden is.

Appellante verwijst voor de verdere toelichting op deze grief naar haar onder meer het schrijven van 17 maart 2005 (prod. 2) en naar hetgeen zij voorts in de procedure heeft aangevoerd.

Redenen waarom appellante zich tot Uw Afdeling wendt met het verzoek het hoger beroep gegrond te verklaren, de aangevallen uitspraak te vernietigen en de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank.

Appellante kiest domicilie op mijn kantoor

Hoogachtend,

E. P. A. Zwart
-gemachtigde-

